

## Chương 14: Quá có hại

Cô.....

Cô ngủ với Bùi Duật Thành?

Cô ăn gan hùm mật gấu sao!!!

Lâm Yên lặn long lóc một cái bò dậy, kinh hoàng thất thố giải thích: “Sao có thể! Bùi tiên sinh, tôi cảm thấy giữa chúng ta khẳng định là có gì hiểu lầm, dù cho tôi mượn một trăm lá gan, tôi cũng không dám bắt kính với ngài nha.....”

Ngón tay thon dài của Bùi Duật Thành kẹp một nửa miếng thuốc lá đang cháy, con ngươi lười biếng nửa đóng lại thoáng nâng lên nhìn tới cô: “Đã bắt kính.”

Lâm Yên: “.....”

Đã..... Đã bắt kính.....

Ai tới cứu cô một chút.....

Thấy Lâm Yên không lên tiếng, ánh mắt lạnh lạnh của Bùi Duật Thành liếc nhìn cô một cái: “Còn có gì muốn nói?”

Lâm Yên hấp hối giãy giụa: “Có! Bùi tiên sinh, tôi có một vấn đề rất quan trọng, nếu ngài nói..... Nói

tôi..... Tôi bất kính với ngài ..... Vậy..... Tôi đây rất cuộc là như thế nào..... Như thế nào thành công?”

Nếu cô có bản lĩnh ngủ với Bùi Duật Thành, tại sao cô không lên trời chứ!

Ngón tay thon dài của Bùi Duật Thành kẹp thuốc lá, một tay khác nghiêng chống trán, như cách đám sương, đuôi lông mày hơi hơi giờ lên, “Cô hy vọng..... Tôi giúp cô nhớ lại một chút?”

“Khụ khụ khụ khụ.....” Lâm Yên sợ tới mức mặt mũi trắng bệch: “Không! Không cần! Tôi không..... Không phải ý tứ kia!”

Lâm Yên bị buộc từ bỏ vấn đề này.

Như vậy bảo cô làm sao bây giờ?

Lâm Yên lòng nóng như lửa đốt, thật cẩn thận hỏi, “Bùi tiên sinh..... Nếu tôi nói với ngài ..... Tôi thật sự hoàn toàn không nhớ rõ..... Ngài tin tưởng không?”

Nhìn cô gái dáng vẻ sợ hãi, đáy mắt Bùi Duật Thành hiện lên một ý cười nhợt nhạt, “Tự nhiên tin tưởng.”

Rốt cuộc tin!

Lâm Yên ánh mắt sáng ngời, vẻ mặt đang đây kích động, liên nghe được Bùi Duật Thành tiếp tục mở

miệng nói, “Rốt cuộc, một phụ nữ nếu muốn bội tình bạc nghĩa, lý do vớ vẩn nào biên không ra?”

Lâm Yên: “.....”

Tôi chết mất!

Cô! Thật! Không! Có! Mà!

Đối với Bùi Duật Thành bội tình bạc nghĩa gì đó cũng quá dọa người đi!

Chẳng lẽ..... Cô thật sự đã quên cái gì sao?

Đúng lúc này, trong đầu Lâm Yên đột nhiên nhảy bén. Cô giống như..... Biết là chuyện như thế nào!

Bao gồm tại sao trước đó mình sẽ làm ra nhiều chuyện như vậy như vậy mà cô không hề nhớ!

Đại náo tiệc sinh nhật của Lâm Thư Nhã .....

Quen biết với Bùi Nam Như .....

Còn cùng Bùi Duật Thành có một chân.....

Đều là bởi vì cô.....

Nhân cách phân liệt!!! Nếu là như vậy, giống như mọi chuyện đều có thể giải thích thông suốt.

“Tôi chết mất..... Tôi..... tinh thần của tôi không phải là xảy ra vấn đề..... Nhân cách phân liệt chứ.....”  
Lâm Yên kinh hoảng lâm bâm lâu bầu.

Bùi Duật Thành nghe được cô gái nhỏ giọng lẩm bầm, khóe miệng gằn như hơi giật giật không dễ phát hiện: “.....”

Lâm Yên nghĩ đến đây, bắt đầu đau đầu, nếu mình trực tiếp nói với Bùi Duật Thành cô bị nhân cách phân liệt, ngủ với hắn chính là một nhân cách khác, không phải chính cô, không biết Bùi Duật Thành có thể buông tha cô hay không?

Lâm Yên cẩn thận suy nghĩ một chút, sau đó phát hiện, giống như không quá có thể.....

Cho dù phân liệt, đây còn không phải đều là chuyện tốt cô làm sao! Nếu chân tướng thật là như vậy, vậy ..... Vậy cô cũng quá có hại rồi?

Cô cần chịu trách nhiệm hậu quả, nhưng ngủ như thế nào, lại không có một chút ký ức nào!